Ancheta SPORTUL

De ce există un decalaj între rezultatele echipei naţionale şi valoarea formaţiilor de club?

Continuăm dezbaterea în cadrul anchetei noastre publicînd astăzi interesantele opinii ale altor specialiști: antrenorul federal N. Petrescu și antrenorul formației Universitatea Craiova, Șt. Coidum.

N. PETRESCU, antrenor federal:

INSUFICIENȚE ȘI CIRCUMSTANȚE

Se poate constata că decalajul ale cărui cauze încercăm să le explicăm există în mai toate țările, deși în unele perioade pot fi înregistrate rezultate valoroase ale formațiilor de club. Iată cîteva exemple:

Spania a avut pe Real, ca-

re a cîștigat de cinci ori „Cupa campionilor europeni", dar și echipa sa reprezentativă a cucerit „Cupa Europei" intertări.

Italia a avut succese mai mari pe linia cluburilor Inter și Milan, dar și ea cucerit titlul european intertări.

Anglia, pînă în 1966, deși avea cluburi puternice, nu a cucerit titluri în competițiile europene. Abia după ce echipa țării a cucerit campionatul mondial, Manchester United a devenit campioana Europei intercluburi.

În schimb, formațiile naționale ale R.F.G., U.R.S.S., R.P.D. Coreene au obținut succese mai mari decît echi-

pele de club din aceste țări.

Sînt și cazuri cînd și echipa națională și echipa de club obțin rezultate bune: de pildă, cazul Portugaliei (o anumită perioadă).

În mod normal, echipele naționale ar trebui să aibă o valoare mai mare, căci ele pot selecționa pe cei mai buni jucători, care, chiar dacă sînt puțini și împrăștiați pe la echipe, sînt suficienți pentru a alcătui un „team" valoros.

Pe de altă parte, **chemarea în lotul reprezentativ stîrnește sentimente stimulative, care dinamizează jucătorii.** În acest fel, chiar dacă forma acestora lasă de dorit, prezența în echipa națională restabilește condiția și forma. Giaici, renumita extremă iugoslavă, spunea următoarele: **„În echipa națională evoluează cei mai buni dintre cei mai buni și fotbalistul selecționat are un plăcut sentiment de bucurie".**

Este greu însă de afirmat că în echipa națională toți jucătorii vor evolua la maximum de formă, deoarece la unii se poate manifesta oboseala din campionat.

În mod normal, selecționerul îi poate alege pe cei mai buni, dacă are un simț dezvoltat și informații exacte. De asemenea, el mai poate reface ceva din situația dificilă fizică și psihică a celor selecționați.

Este o șansă în plus față de posibilitățile cluburilor. Dar și cluburile au unele avantaje care se pot transforma în succese. Coeziunea, de exemplu, sau tradiția unei bune comportări în anumite competiții constituie atu-uri de preț ale cluburilor.

De regulă, deci, decalajul între echipa națională și formațiile de club reprezintă o realitate, dar în anumite perioade el este anihilat de atuurile care se evidențiază la diferite cluburi. În acest fel, succesele înclină balanța în favoarea lor.

AM PUTEA SPUNE CĂ PERSONALITATEA ANTRENORILOR POATE FI DECISIVĂ ÎN ACEASTĂ PRIVINȚĂ, cu corectivul pe care îl dă ambianța în cele două ipostaze: club sau națională. Conjunctura este și ea tot atît de importantă. Feola a dus Brazilia în 1958 la triumf și în 1966 la eșec... dar conjunctura era alta! Herrera a dus pe Inter la apogeul succeselor în 1965 și apoi la insuccese, dar conjunctura era cu totul alta! Cauzele decalajului sînt deci diferite și țin de calitatea antrenorului și de condițiile valorice ale echipei.

Deși pretindem că stăpînim aceste lucruri, totuși faptele dovedesc că încă există imponderabile și necunoscute. De obicei, anumiți antrenori, în anumite perioade și conjuncturi, pot stăpîni asemenea imponderabile: Gloria, de exemplu, a făcut din Benfica și din echipa Portugaliei o mare... glorie... dar nu cît ar fi dorit el și compatrioții lui...

Decalajul exprimă — după cum se vede — unele insuficiențe, dar și unele circumstanțe.

ȘT. COIDUM, antrenor la Universitatea Craiova:

DIFERENȚE PREA MARI DE CONDIȚII ȘI CALENDAR COMPETIȚIONAL

Da, într-adevăr, există un decalaj! Eu consider că e firesc să fie așa.

La întrebarea de ce există o asemenea situație, de loc plăcută, atît pentru cei care activează direct în fotbal, cît și pentru toți amatorii sportului cu balonul rotund, voi răspunde cît mai scurt. *În primul rînd, datorită condițiilor.* Este evident că condițiile pe care le au cluburile nu se compară cu cele asigurate pentru pregătirea echipei naționale. Cred că nu este cazul să intru în amănunte. *Desigur, nu-i rău că selecționatei să-i fie create condiții optime, dar diferența mi se pare a fi prea mare...*

O altă cauză, dintre cele mai importante, este diferența dintre programul internațional al formației reprezentative și cel al echipelor de club. Cînd se întocmește calendarul internațional se începe cu echipa națională (și nu e rău că ea se află pe primul plan), iar apoi, dacă mai există posibilități, sînt luate în seamă și unele echipe de club. În acest fel, jucătorii lotului au avut și au posibilitatea să se înfrunte cu diverși adversari, uneori deosebit de puternici și astfel să se rodeze în meciuri tari, să-și îmbogățească experiența internațională. Această practică a dus la situația actuală: *„tricolorii" au acumulat experiență și-și pot etala adevărata valoare în partidele internaționale, iar ceilalți jucători, de la cluburile care rareori au disputat cîte un joc internațional, dau un randament foarte scăzut cînd se întîlnesc cu fotbaliști din alte țări.*

Mai există o problemă. *Orice jucător, ajuns într-o echipă de divizia A, tinde să îmbrace tricoul naționalei.* E normal să fie așa. Dar, ce se întîmplă mai departe cu jucătorul care a fost selecționat în echipa națională? Nu ne-a fost greu să constatăm că în comportarea sa sportivă se produc schimbări. *În echipa națională el evoluează constant la nivel maxim, adică dă totul, iar în formația sa de club are oscilații de formă. Deci, el se menajează în meciurile din campionat pentru ca astfel să poată fi în plenitudinea forțelor sale fizice la partidele pe care le susține lotul.*

Desene de AL. CLENCIU

La poalele Caraimanului

În vizită la Ripensia (sau Politehnica!?)

...O zi splendidă de iarnă. Deși mercurul termometrului a coborît sub zero, razele soarelui dau strălucire stratului proaspăt de zăpadă așternut peste frumoasa stațiune Bușteni.

Urcăm spre Căminul alpin. Cineva de la birourile I.S.B.C.-ului, bine „documentat" în ale fotbalului, ne-a îndrumat spre frumoasa cabană, asigurîndu-ne că în jurul orei 13, în sala de mese, îi vom întîlni pe jucătorii Ripensiei Timișoara. „Altfel vă va fi greu să dați de ei pentru că se antrenează prin pădure, luînd pieptiș pantele. Doar i-am văzut..."

★

Iată-ne de cîteva minute la Căminul alpin. Pe ușă își fac apariția tineri în treninguri sau paltoane; fețe cunoscute de noi de pe vremea cînd „Poli" era în divizia A. Alături de „veteranii" P. Popa, Surdan și Petrovici, vedem însă și jucători mai tineri, promovați mai recent în lot. Iar de cînd, în divizia B, echipa a devenit... Ripensia (deși încă nu e lămurită noua titulatură!?), celor de la „Poli" li s-au alăturat Seceleanu, Panici și Calinin, trio-ul feroviarilor mereu de nedespărțit.

★

Întîmplarea a făcut ca în ziua în care am vizitat echipa să sosească la Bușteni și noul ei antrenor, **Toma Jurcă**. Și iată-ne în camera nr. 2 de la etajul Vilei Jepilor. Acolo, la o țigară și un pahar de nescafé, în prezența prof. Tudor Bompa (de la 7 ianuarie „secund" la Ripensia) și a medicului Ernest Mesinger (pe care nici un vînt nu l-a schimbat de 10 ani de la echipă), am vorbit aproape trei ore despre pregătirile și perspectivele Ripensiei.

— Ce-ați făcut, tovarășe Toma Jurcă, de cînd v-ați despărțit de Vagonul, în iarna trecută?

— M-am întors la vechea mea echipă, la U.T.A., care m-a primit cum poate numai această formație știe s-o facă. Am lucrat aici la tineret pînă în octombrie '69, cînd am trecut la cei mari pentru a suplini indisponibilitatea lui Dumitrescu.

— Și iată, a venit solicitarea Ripensiei.

— Da. M-am bucurat, desigur, dar pînă să fac pasul m-am gîndit mult, cu toate că și la Timișoara sînt tot acasă. Deocamdată, am decis să iau echipa în primire pentru 6 luni, pînă se va termina campionatul. Apoi, vom vedea.

— Ce condiții v-au pus cei de la Ripensia?

— Să încerc să îmbunătățesc jocul formației și, dacă e posibil, să promovăm în divizia A chiar anul acesta. Dacă nu, la anul (n.n. — numai să nu uite de aceasta conducerea Ripensiei). Lotul e destul de bun. Trebuie, însă, restrîns de la 23 la 18 jucători. De fapt, o mare greșeală care s-a petrecut la această formație, după cum remarcă și jucătorii, a fost instabilitatea pe posturi, schimbarea formulei de echipă de la o etapă la alta. Apoi, să îmbunătățim jocul apărării. Ceea ce vreau să remarc, și e și punctul de vedere al colegului meu, prof. Bompa, e faptul că întregul lot lucrează cu mai mult sîrg. **(SURDAN: „Ne pregătim cum n-am făcut-o niciodată"; CALININ: „Am febră, nici nu pot să mă mișc").** În unele zile au loc și cîte două antrenamente. E ceva.

★

Ce repede trece vremea. După odihnă, după somn sau studiu — 17 dintre jucători sînt studenți și se pregătesc pentru sesiunea de examene — Ripensia a ieșit din nou la pregătire. Într-o parte, antrenorul secund lucrează cu portarii Popa și Vidac, iar pe o cărare de munte, în desișul brazilor, se pierde ultima siluetă din grupul lui Surdan, Dobîndă, Bodrojan, Panici, Seceleanu, Petrovici. Beneficiind de condiții de pregătire dintre cele mai bune, Ripensia poate împlini o dorință de mult exprimată de timișoreni, promovarea în plutonul primelor noastre echipe. Dar, vom vedea.

Constantin ALEXE

LOTO — PRONOSPORT

Pentru concursul Pronosport de mîine, duminică 1 februarie a.c., numai astăzi mai aveți posibilitatea să vă depuneți buletinele. Vă recomandăm ca, înainte de a vă fixa pronosticurile, să consultați „Programul Loto-Pronosport" de marți 27 ianuarie a.c. care cuprinde amănunte asupra meciurilor și echipelor incluse în programul de concurs.

● **Pentru a veni în sprijinul participanților, publicăm mai jos programul concursului Pronosport de duminică 8 februarie 1970: I: Bologna — Verona; II: Brescia — Internazionale; III: Cagliari — Fiorentina; IV: Lanerossi — Bari; V: Milan — Palermo; VI: Roma — Napoli; VII: Sampdoria — Lazio; VIII: Torino — Juventus; IX: Atalanta — Reggina; X: Catania — Como; XI: Foggia — Pisa; XII: Mantova — Monza; XIII: Perugia — Piacenza.**

● **Începînd de vineri, 6 februarie, la toate tragerile Loto obișnuite se va aplica o nouă formulă tehnică care va da posibilitate participanților să obțină, pe lîngă** premiile în bani și autoturisme, excursii etc.

În cursul lunii februarie, în fiecare vineri puteți participa la Loto avînd posibilitatea să cîștigați: autoturisme DACIA 1100, MOSKVICI 403, SKODA 1000 M.B., la alegerea participantului, excursii în URSS (circa 15 zile), excursii în CUBA cu avionul (circa 14 zile), premii în numerar de valoare variabilă și premii fixe în bani.

NUMERELE EXTRASE LA TRAGEREA LOTO DIN 30 IANUARIE

EXTRAGEREA I: 32 46 26 53 68 70 90 43 80 34 61 60. Fond de premii: 694 869 lei.

EXTRAGEREA A II-A: 19 25 6 4. Fond de premii: 359 828 lei.

Plata premiilor se va face astfel: **în Capitală** începînd de sîmbătă 7 februarie 1970 pînă la 16 martie 1970 inclusiv: **în țară** începînd de aproximativ marți 10 februarie 1970 pînă la 16 martie 1970 inclusiv.

CUPON DE CONCURS

Numele și prenumele: . . . .

Adresa: . . . .

1. CE ECHIPE VOR OBȚINE CALIFICAREA PENTRU SFERTURILE DE FINALĂ (reamintim: din fiecare grupă se califică primele DOUĂ CLASATE)?

GRUPA A . . . .

GRUPA B . . . .

GRUPA C . . . .

GRUPA D . . . .

2. CE ECHIPĂ VA CÎȘTIGA CAMPIONATUL MONDIAL?

. . . .

● Dintr-o regretabilă greșeală de corectură, la Cuponul de concurs apărut în nr. 799, de vineri 30 ianuarie, cea de a doua întrebare a apărut eronat. Participanții la concursul nostru sînt rugați să completeze cuponul respectiv răspunzînd la această întrebare care este, astfel, corect formulată:

2. **CE ECHIPĂ VA CÎȘTIGA CAMPIONATUL MONDIAL?**

Cuponul publicat în nr. 799 rămîne, deci, valabil, cu această corectură.

PROGRAMUL RETURULUI CAMPIONATULUI DIVIZIEI C — SERIA A VI-a, EDIȚIA 1969–1970

ETAPA A XVI-A, 15 MARTIE 1970

Minerul Baia de Arieș-Minerul Teliuc
Minaur Zlatna—Independența Sibiu
A.S.A. Sibiu—Victoria Călan
Minerul Ghelar—Știința Petroșani
Tehnofrig Cluj—Metalul Aiud
Ind. sîrmei C. Turzii—Soda O. Mureș
Arieșul Turda—Arieșul Cîmpia T.
Aurul Brad—Mureșul Deva

ETAPA A XVII-A, 22 MARTIE

Arieșul Cîmpia Turzii—A.S.A.
Mureșul—Arieșul Turda
Independența—Minerul Baia de Arieș
Minerul Teliuc—Ind. sîrmei
Victoria—Minaur
Știința—Aurul
Metalul—Minerul Ghelar
Soda—Tehnofrig

ETAPA A XVIII-A, 29 MARTIE

Minaur—Știința
Victoria—Soda
A.S.A.—Arieșul Turda
Minerul Ghelar—Aurul
Ind. sîrmei — Independența
Mureșul—Minerul Baia de Arieș
Tehnofrig—Arieșul Cîmpia Turzii
Metalul—Minerul Teliuc

ETAPA A XIX-A, 5 APRILIE

Independența—Mureșul
Aurul—A.S.A.
Știința—Ind. sîrmei
Minerul Teliuc—Tehnofrig
Minerul Baia de Arieș—Metalul
Soda—Minaur
Arieșul Turda—Victoria
Arieșul C. Turzii—Minerul Ghelar

ETAPA A XX-A, 12 APRILIE

Tehnofrig—Victoria
Metalul—Soda
Minaur—Mureșul
A.S.A.—Ind. sîrmei
Arieșul Cîmpia Turzii—Aurul
Știința—Independența
Minerul Ghelar—Minerul Teliuc
Minerul Baia de Arieș—Arieșul Turda

ETAPA A XXI-A, 19 APRILIE

Arieșul Turda—Soda
Minaur—Minerul Ghelar
Victoria—Metalul
Minerul Teliuc—Știința
Mureșul—A.S.A.
Aurul—Minerul Baia de Arieș
Independența—Arieșul Cîmpia Turzii
Ind. sîrmei—Tehnofrig

ETAPA A XXII-A, 26 APRILIE

Arieșul Cîmpia Turzii—Ind. sîrmei
Minerul Teliuc—Victoria
Minerul Baia de Arieș—Min. Ghelar
Metalul—Mureșul
Tehnofrig—Minaur
Știința—Arieșul Turda
A.S.A.—Independența
Soda—Aurul

ETAPA A XXIII-A, 3 MAI

Minerul Ghelar—Independența
Aurul—Ind. sîrmei
Arieșul Cîmpia Turzii—Minaur
Arieșul Turda—Tehnofrig
Victoria—Minerul Baia de Arieș
A.S.A.—Minerul Teliuc
Metalul—Știința
Mureșul—Soda

ETAPA A XXIV-A, 10 MAI

Minaur—Aurul
Minerul Ghelar—Victoria
Știința—Tehnofrig
Independența—Metalul
Ind. sîrmei—Mureșul
Soda—Arieșul Cîmpia Turzii
Minerul Baia de Arieș—A.S.A.
Minerul Teliuc—Arieșul Turda

ETAPA A XXV-A, 17 MAI

Metalul—Ind. sîrmei
Soda—Știința
Minerul Baia de Arieș—Minaur
Arieșul Cîmpia Turzii—Min. Teliuc
A.S.A.—Minerul Ghelar
Tehnofrig—Mureșul
Arieșul Turda—Independența
Aurul—Victoria

ETAPA A XXVI-A, 24 MAI

Tehnofrig—A.S.A.
Victoria—Arieșul Cîmpia Turzii
Minerul Teliuc—Aurul
Independența—Soda
Ind. sîrmei—Arieșul Turda
Știința—Minerul Baia de Arieș
Minaur—Metalul
Mureșul—Minerul Ghelar

ETAPA A XXVII-A, 31 MAI

Minerul Baia de Arieș—Soda
A.S.A.—Minaur
Victoria—Mureșul
Arieșul Cîmpia Turzii—Știința
Aurul—Tehnofrig
Arieșul Turda—Metalul
Minerul Ghelar—Ind. sîrmei
Minerul Teliuc—Independența

ETAPA A XXVIII-A, 7 IUNIE

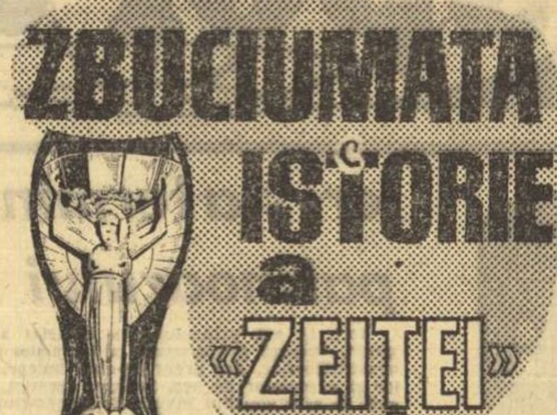
Tehnofrig—Minerul Ghelar
Știința—Victoria
Minaur—Arieșul Turda
Independența—Aurul
Ind. sîrmei—Minerul Baia de Arieș
Soda—Minerul Teliuc
Metalul—A.S.A.
Mureșul—Arieșul Cîmpia Turzii

ETAPA A XXIX-A, 14 IUNIE

Mureșul—Minerul Teliuc
Minaur — Ind. sîrmei
Tehnofrig—Minerul Baia de Arieș
Minerul Ghelar—Soda
A.S.A.—Știința
Arieșul Cîmpia Turzii—Metalul
Victoria—Independența
Aurul—Arieșul Turda

ETAPA A XXX-A, 21 IUNIE

Arieșul Turda—Minerul Ghelar
Soda—A.S.A.
Ind. sîrmei—Victoria
Metalul—Aurul
Independența—Tehnofrig
Știința—Mureșul
Minerul Baia de Arieș—Arieșul Cîmpia Turzii
Minerul Teliuc—Minaur

ITALIA — BIS!

● Austria — nevoită să forfaiteze ● Alte două absențe marcante: Uruguayul și Argentina ● La Toulouse, ROMÂNIA este eliminată de Cuba! ● Cînd antrenorul Braziliei îl păstrează pe Leonidas pentru... finală! ● Vittorio Pozzo realizează eventul...

Cinci mari reprezentative de fotbal de pe glob (Spania, Austria, Anglia, Argentina, Uruguay) nu au luat parte, din diverse motive, la cea de a treia ediție a „Cupei Mondiale". După jocurile eliminatorii, la turneul final din Franța (4—19 iunie 1938) au obținut drept de participare următoarele 15 echipe naționale: Italia, Germania, Suedia, Norvegia, Polonia, România, Elveția, Ungaria, Cehoslovacia, Belgia, Olanda, Brazilia, Cuba, Indiile Olandeze și Franța. Austria, calificată și ea, a fost nevoită să forfaiteze din cauza evenimentelor politice.

Presa vremii a descris cu lux de amănunte sosirea echipelor. Brazilia a debarcat la Le Havre aureolată de prestigiu (cucerit în competițiile sud-americane), mister și poezie. În absența Uruguayului și Argentinei, ea era port-drapelul fotbalului sud-american. Prezența Braziliei a făcut ca turneul să merite calificativul de „mondial", deoarece echipele Indiilor Olandeze și Cubei au adus în Franța, o dată cu ele, doar elementul... necunoscut și pitoresc. Vedetele selecționatei braziliene au fost prezentate ca niște personaje legendare, fenomene ale fotbalului: despre apărătorul Domingos da Guia, înalt de 1,92 m, se spunea că este un uriaș care cîștigă zeci de mii de dolari, anual, în timp ce Leonidas da Silvas era supranumit „diamantul negru", „cel mai bun centru înaintaș din toate Americile".

Jocurile primului tur au debutat sîmbătă 4 iunie cu meciul dintre Germania și Elveția, echipa Țării Cantoanelor obținînd victoria la scorul de 4—2.

A doua zi, la Strasbourg, la sfîrșitul timpului regulamentar, Polonia se arăta egala (4—4) Braziliei! Fotbaliștii sud-americani conduseseră după 45 de minute cu 3—1, dar la reluare un veritabil potop s-a abătut asupra terenului și rapizii brazilieni nu s-au mai simțit în largul lor. Pentru a alerga mai ușor, centrul înaintaș Leonidas s-a debarasat de ghetele sale, pe care le-a aruncat „cu un gest larg și spectaculos", dincolo de linia de tușă, în direcția antrenorului său Adhémar Pimenta! Arbitrul suedez Eckling l-a făcut pe Leonidas să înțeleagă că el

a încălcat regulamentul și că trebuie să se încalțe din nou. În acest timp, echipa poloneză, care după pauză a exercitat o dominare netă, a obținut egalarea. În prelungiri însă, Leonidas, „diavolul brun", și-a tras, literalmente, echipa după el, înscriind două goluri, unul mai frumos decît celălalt. Scor final: 6—5, în favoarea Braziliei.

Senzație în optimi și pe alte terenuri: la Marsilia, Italia abia a reușit să întreacă în prelungiri, cu 2—1, modesta echipă a Norvegiei; la Le Havre, Cehoslovacia a depășit Olanda după timpul regulamentar; în sfîrșit, la Toulouse cubanezii au produs marea surpriză a optimilor, reușind meci egal (3—3) cu echipa României, în rîndurile căreia evoluau trei jucători, Bürger, Rafinschi și Covaci, care cu 8 ani în urmă participaseră și la prima ediție a „Cupei Mondiale", în Uruguay. Surpriza se va transforma, trei zile mai tîrziu, în element de senzație cînd, la rejucare, cubanezii au obținut victoria, cu 2—1. În acest al doilea joc, desfășurat, de asemenea, la Toulouse, în ziua de 9 iunie, scorul a fost deschis de Dobai (min. 35) și se părea că fotbaliștii români nu vor mai rata ocazia calificării în sferturi. Numai că, din păcate, cubanezii nu-și spuseseră ultimul cuvînt și cu resurse nebănuite au furnizat o repriză secundă entuziasmantă. La 5 minute după reluare, echipa Cubei a obținut egalarea prin golul înscris de Socoro. N-au trecut nici 7 minute și cubanezii au profitat de momentele de uluială din tabăra noastră majorînd scorul la 2—1, prin punctul înscris de Fernandez.

Modificările operate în echipă după prima partidă nu se soldaseră cu rezultatul dorit, absența cel mai mult resimțită fiind aceea a lui Bodola, înlocuit cu Prassler. Atacului nostru i-a lipsit, de asemenea, și fragilul, dar impetuosul extrem dreapta Silviu Bindea. Dar iată componența echipei României în cele două partide: la scorul de 3—3: Pavlovici — Bürger, Chiroiu, — Vintilă, Rășinaru, Rafinschi — Bindea, N. Covaci, Baratki, Bodola, Dobai; la 1—2: Sadowschi — Bürger, Felecan — Andrei Bărbulescu, Rășinaru, Rafinschi, Bogdan, Moldoveanu, Baratki, Prassler, Dobai.

Echipa României părăsea scena turneului final al „Cupei Mondiale" pentru a n-o mai reîntîlni decît după 31 de ani!

Cît de imbatabilă era echipa Cubei la ora aceea aveam să aflăm trei zile mai tîrziu, cînd suedezii i-au aplicat o severă lecție, învingînd-o cu scorul de 8—0!

Recordul de afluență în sferturi s-a înregistrat la meciul Cehoslovacia — Brazilia. Dar, vorba proverbului, la pomul lăudat, să nu te duci cu sacul. Cele două echipe au făcut o tristă impresie celor 25 000 de spectatori aflați în tribunele noului stadion din Bordeaux. Arbitrul maghiar Herska a trebuit să elimine trei jucători, pe brazilienii Machado și Jose și pe cehoslovacul Riha. Alți doi jucători brazilieni, Leonidas și Peracio

au fost răniți. De la cehoslovaci, portarul Planicka și înaintașul Nejedly au luat drumul clinicii. A fost un meci fără goluri, dar cu multe victime. Două zile mai tîrziu, brazilienii și cehoslovacii s-au revanșat în fața publicului din Bordeaux, furnizînd un joc clar, corect, entuziasmant. Brazilienii, care au apelat la 9 jucători proaspeți (Cehoslovacii numai la... 6), au obținut o dificilă victorie cu scorul de 2—1, dar s-au calificat într-una din semifinale, unde urmau să întîlnească Italia, echipa campioană a lumii.

...La ora partidei, stadionul Municipal din Marsilia era arhiplin, iar alte 5 000 de persoane se mulțumeau „să trăiască" meciul din stradă. Brazilienii aveau publicul de partea lor (un public avid de fotbal-spectacol), dar antrenorul lor a comis marea eroare de a-l ține pe tușă pe celebrul Leonidas, declarînd că are nevoie de el în... partida finală. Înlocuitorul lui Leonidas se numea Romeo. El a reușit să păcălească o dată apărarea italiană, dar aceasta n-a fost de loc suficient, întrucît Colaussi și apoi Meazza, ultimul dintr-un penalty discutabil, au reușit să înscrie pentru Squadra azzurra. O palidă consolare, pentru brazilieni, va fi victoria repurtată de ei (cu 4—2) asupra Suediei, fapt care le aduce locul 3 în clasament.

Duminică 19 iunie... Italia și Ungaria au furnizat ultimul act al întrecerii. Aproape 50 000 de spectatori au luat loc în tribunele stadionului Colombes (din Paris) pentru a asista la un meci mare între două echipe mari, cu două maniere de joc diferite: de o parte — tehnica îngrijită (dar aproape statică), stilul prea elaborat (deja depășit) al fotbaliștilor unguri, iar de cealaltă parte — elanul, ritmul, simțul realist al azzurrilor. Ca prin farmec, aceștia au atins forma-vîrf în ziua finalei. Meazza și Ferrari, cei doi interi de clasă, Biavati, Piola și Colaussi, cei trei înaintași avansați, au organizat, împreună, atît de bine contraofensiva, încît adversarii, complet uluiți, i-au lăsat aproape fără supraveghere. Și astfel, Italia va reuși cea mai ușoară victorie din acest turneu, cîștigînd cu 4—2, după ce la pauză condusese cu 3—1. În timp ce în vestiarele de la Colombes, Sarosi, căpitanul echipei maghiare, își plîngea pe o bancă speranțele pierdute, Vittorio Pozzo, antrenorul-selecționer, era purtat în triumf de către jucătorii săi.

Indiscutabil, acest al doilea succes a fost obținut de o echipă mai puțin bogată în vedete cum a fost aceea din 1934, în care figurau italo-argentinienii Monti, Guaita și Orsi. Dar tinerețea echipei, elanul ei, simțul organizării și al realității au condus la un „11" de mare valoare.

Desene de MATTY

(Va urma)